

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/99/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213526
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Gandelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213526.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou, v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., , so sídlom Pribinova ulica č. 25, Bratislava, IČO : 35807598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO : 36864421, proti odporcovi : Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 27.9.2012, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu z titulu majetkovej ujmy sumu 125 eur a sumu 440 eur z titulu nemajetkovej ujmy.

2. V žalobe tvrdil, že ako veriteľ zo zmluvy o úvere navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, ktorá vznikla neplnením záväzku z tejto zmluvy voči povinnému D. T.. Súdny exekútor predložil jeho návrh na vykonanie exekúcie a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosť súdu bola rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Žalobca tvrdil, že neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že ku súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia rozhodnutím o zamietnutí žiadosti, pričom tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil. Majetková ujma podľa neho predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov na správu pohľadávky, na udržanie a správu informačného systému, na administratívne spracovanie textov urgencií. Nemajetkovú ujmu v peniazoch si žalobca uplatnil za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, zamedzenie vymoženía pohľadávky cestou exekúcie a vyčíslil ju na sumu 440 eur (55 eur za mesiac).

3. Ako dôkazy označil exekučný spis.

4. Žalovaný sa ku žalobe písomne vyjadril, žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené dňa 23.04.2012 a preto považuje žalobný návrh za predčasne uplatnený. Ďalej poukázal na to, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť ich prerokovať. Zároveň uviedol, že žiaden z uplatnených nárokov uspokojený nebol. Poukázal na to, že nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní, prietahy v konaní nepovažuje za preukázané. Posudzovať prietahy v konaní nie je oprávnený všeobecný súd.

Ďalej vzniesol námietku premlčania. Je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo ku nesprávnemu úradnému postupu, žalobca nepreukázal vznik, výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou a nemajetkovou ujmom, preto žiadal žalobu zamietnuť.

5. Súd sa oboznámil s obsahom spisu tunajšieho súdu 36Er/623/2010, z ktorého zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 27.04.2010, titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Rozhodnutím zo dňa 08.10.2010 súd vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého.

6. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto predpisom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa ustanovenia § 9 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 zákona nemožno zbaviť. Zodpovednosť predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu k dosiahnutiu, ktorého postup štátneho orgánu smeruje (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 60/2003, ZSP 1/2004). K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.júna 2010, sp.zn. 5Cdo 126/2009).

7. Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) sa exekučné konanie začína na návrh. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

8. V prejednávanom prípade si žalobca uplatnil majetkovú škodu, ktorá mala vzniknúť tým, súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. Súd zistil, že o žiadosti nebolo rozhodnuté v lehote 15 dní, avšak dôvodom bola skutočnosť, že exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu. Postup exekučného súdu je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu a vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti, čo je plne v súlade so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky (porovnaj II ÚS 245/2013, IV ÚS 606/2012). Postup exekučného súdu bol preto opodstatnený, súd skúmal vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, najmä z pohľadu práv spotrebiteľa. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Pojem zbytočné prietahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a

aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená automaticky zbytočné prietahy v súdnom konaní. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (I ÚS 63/00). Všeobecný súd preto nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu škody.

9. Aj v prípade, že by sme posúdili postup súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia ako konanie so zbytočnými prietahmi, čiže nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, žaloba na náhradu majetkovej škody nie je dôvodná ani v tomto prípade. Podľa ustanovenia § 17 zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa ustálenej súdnej praxe sa skutočnou škodou rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971). Štát zodpovedá za škodu za predpokladu, ak poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak je nesprávny úradný postup a vznik škody vo vzťahu príčiny a následku. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, jeho zaťažuje dôkazné bremeno, že škoda vznikla a musí existovať najneskôr v čase rozhodovania súdu. Otázka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. O objektívnu zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup ide vtedy, ak je preukázané, že práve nesprávny úradný postup bol príčinou škody. Tieto atribúty nebolo naplnené, žalobca nepreukázal zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody.

10. Žalobca si uplatnil aj zapltenie nemajetkovej ujmy. Vznik zodpovednosti štátu za vznik nemajetkovej ujmy tiež predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného a môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Zákon pri určení výšky nemajetkovej ujmy neustanovuje žiadne kritériá, a tým ponecháva voľnú úvahu súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosti významné pre určenie výšky náhrady. Aby však úvahy súdu neboli ponechané na ľubovôľu súdu, musia vychádzať zo skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania. Žalobca nenavrhoval žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval nemajetkovú ujmu. Súd dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi deklarovanou nemajetkovou ujmom, ktorá žalobcovi vraj vznikla a postupom súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý žalobca označil ako nesprávny úradný postup. Pre neexistenciu príčinnej súvislosti súd žalobu na zapltenie nemajetkovej ujmy ako nedôvodnú zamietol.

11. O trovách konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru je úspechu vo veci. Žalovaný mal vo veci plný úspech, súd zaviazal žalobcu ku náhrade trov konania v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka- spisová značka tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.